

ΓΚΑΛΑ ΟΠΕΡΑΣ

Αφιερωμένο στη μνήμη της Μαρίας Κάλλας

Piotr Beczala

Διεύθυνση ορχήστρας **Marco Boemi**

16.09.2026

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ

ALPHA BANK

more.com

Uber

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

GRAND
HOTEL
PALACE

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

EPT 3

EPT 3

EPT 3

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τέχνη σε κίνηση

Επίσημος χορηγός
Αερομεταφορών

A STAR ALLIANCE MEMBER

AEGEAN

aegeanair.com

Πρόγραμμα

A΄ Μέρος

Giuseppe Verdi (1813–1901)

«Quando le sere al placido» («Όταν τα βράδια...») Άρια του Ροντόλφο από τη β΄ πράξη της όπερας <i>Λουίζα Μίλλερ</i>	[5΄]
Ορχηστρική εισαγωγή από την όπερα <i>Ναμπούκο</i>	[8΄]
«Forse la soglia attinse» («Ίσως έφτασε στο κατώφλι») Άρια του Ρικάρντο από τη γ΄ πράξη της όπερας <i>Χορός μεταμφιεσμένων</i>	[6΄]
«Ah, sì, ben mio» («Αχ, ναι, αγαπημένη μου») Άρια του Μανρίκο από τη γ΄ πράξη της όπερας <i>Ο Τροβαδούρος</i>	[3΄]
Ορχηστρική εισαγωγή από την όπερα <i>Σικελικός Εσπερινός</i>	[9΄]

Stanisław Moniuszko (1819–1872)

«Aria z kurantem» («Άρια του ρολογιού») Άρια του Στέφαν από τη γ΄ πράξη της όπερας <i>Το στοιχειωμένο αρχοντικό</i>	[5΄]
--	------

Διάλειμμα 20΄

B΄ Μέρος

Umberto Giordano (1867–1948)

«Come un bel dì di maggio» («Σαν μια όμορφη μέρα του Μάη») Άρια του Αντρέα Σενιέ από τη δ΄ πράξη της όπερας <i>Αντρέα Σενιέ</i>	[3΄]
--	------

Giacomo Puccini (1858–1924)

Ορχηστρικό ιντερμέτζο από την όπερα <i>Μανόν Λεσκώ</i>	[6΄]
«Recondita armonia» («Κρυμμένη αρμονία») Άρια του Καβαραντόσι από την α΄ πράξη της όπερας <i>Τόσκα</i>	[3΄]
«E lucevan le stelle» («Και τα αστέρια έλαμπαν») Άρια του Καβαραντόσι από τη γ΄ πράξη της όπερας <i>Τόσκα</i>	[3΄]

Amilcare Ponchielli (1834–1886)

«Ο χορός των ωρών», ορχηστρικό απόσπασμα από τη γ΄ πράξη της όπερας <i>Τζοκόντα</i>	[10΄]
---	-------

Umberto Giordano

«Un dì all'azzurro spazio» («Μια μέρα, κάτω από τον γαλανό ουρανό») / <i>Improviso</i> Άρια του Αντρέα Σενιέ από την α΄ πράξη της όπερας <i>Αντρέα Σενιέ</i>	[5΄]
---	------

Συνολική διάρκεια: 1 ώρα & 26 λεπτά

Piotr Beczała τενόρος

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση ορχήστρας **Marco Boemi**

«Η αιώνια φωνή: Ο Piotr Beczala τιμά τη Μαρία Κάλλας»

Ένα γκαλά όπερας αφιερωμένο στη μεγάλη Ελληνίδα ντίβα Μαρία Κάλλας σηματοδοτεί την πρώτη εμφάνιση του Piotr Beczala στη Θεσσαλονίκη. Ένας από τους σημαντικότερους τενόρους της σύγχρονης λυρικής σκηνής, με διεθνή παρουσία στα μεγαλύτερα θέατρα του κόσμου, υποψήφιος για Grammy και βραβευμένος με ECHO Klassik, ο Πολωνός καλλιτέχνης έχει διαγράψει μια πορεία που συνδυάζει φωνητική αρτιότητα, εκφραστική δύναμη και ιδιαίτερη ευαισθησία στην ερμηνεία. Η φωνή του έχει χαρακτηριστεί «αιώνια», χάρη στη σπάνια ομορφιά, το θερμό ηχόχρωμα, τη λάμψη και τη σταθερότητά της. Το πρόγραμμα της συναυλίας διατρέχει διαφορετικές όψεις της ευρωπαϊκής οπερατικής παράδοσης, με επίκεντρο το ιταλικό λυρικό θέατρο του 19ου αιώνα. Από τη δραματική δύναμη του Verdi έως τον λυρισμό του Puccini και την έντονη θεατρικότητα του Giordano, οι άριες φωτίζουν ήρωες αντιμέτωπους με τον έρωτα, την απώλεια, τη ζήλια, την αφοσίωση και τον θάνατο. Η πολωνική όπερα εκπροσωπείται από τον Moniuszko και την περίφημη Άρια του ρολογιού, ενώ τα ορχηστρικά αποσπάσματα από έργα των Verdi, Puccini και Ponchielli διευρύνουν τη δραματουργική διαδρομή της βραδιάς, αναδεικνύοντας τον κεντρικό ρόλο της ορχήστρας στο λυρικό θέατρο. Τη συναυλία διευθύνει ο Ιταλός μαέστρος Marco Boemi, με μακρά διεθνή πορεία και ιδιαίτερα στενή σχέση με το λυρικό ρεπερτόριο. Στη διάρκεια της καριέρας του έχει συνεργαστεί με τρεις γενιές κορυφαίων λυρικών τραγουδιστών, ανάμεσά τους οι Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Anna Netrebko και Piotr Beczala.

Giuseppe Verdi (1813–1901)

Η φήμη του Giuseppe Verdi δεν χρειάστηκε την απόσταση του χρόνου για να εδραιωθεί. Από τους σημαντικότερους και επιδραστικότερους συνθέτες του 19ου αιώνα, γνώρισε ήδη εν ζωή ευρεία αναγνώριση και κατέκτησε ξεχωριστή θέση στη μουσική ζωή της εποχής του. Το όνομά του συνδέθηκε παράλληλα με το κίνημα για την ενοποίηση της Ιταλίας, αποκτώντας ισχυρή συμβολική διάσταση στα χρόνια του Risorgimento. Έγραψε 26 όπερες, πολλές από τις οποίες παραμένουν στο επίκεντρο του διεθνούς ρεπερτορίου, καθώς και σπουδαία έργα θρησκευτικής και χορωδιακής μουσικής και τραγούδια. Συνεχίζοντας την παράδοση της ιταλικής όπερας, της προσέδωσε νέα δραματική δύναμη, συνδέοντας στενά τη μουσική με τη σκηνική δράση και την ψυχολογία των προσώπων. Η μακρά δημιουργική του πορεία σηματοδότησε μια διαρκή εξέλιξη του είδους, από τα έργα της νεότητάς του έως τις τελευταίες του όπερες, *Οθέλλος* και *Φάλσταφ*.

«Quando le sere al placido», άρια από την όπερα *Λουίζα Μίλλερ*

Η *Λουίζα Μίλλερ* (*Luisa Miller*, 1849), βασισμένη στο δράμα *Kabale und Liebe* του Friedrich Schiller, πρωτοπαρουσιάστηκε στο Teatro di San Carlo της Νάπολης την ίδια χρονιά. Πρόκειται για ένα πλούσιο λυρικό και βαθιά ρομαντικό έργο, με επίκεντρο μια τραγική ερωτική ιστορία που καθορίζεται από τις κοινωνικές διαφορές, τις οικογενειακές πιέσεις και τη ραδιουργία. Στη β' πράξη, ο Ροντόλφο διαβάζει ένα γράμμα της Λουίζας, χωρίς να γνωρίζει ότι εκείνη εξαναγκάστηκε να το γράψει για να σώσει τον πατέρα της, και πιστεύει πως τον έχει προδώσει. Συγκλονισμένος, ανακαλεί στη διάσημη άρια «Quando le sere al placido» («Όταν τα βράδια...») τις ευτυχισμένες στιγμές του έρωτά τους και θρηνεί για ό,τι θεωρεί πλέον χαμένο.

Ορχηστρική εισαγωγή από την όπερα *Ναμπούκο*

Σταθμό στην πορεία του συνθέτη αποτέλεσε η τρίτη του όπερα, *Ναμπούκο* (*Nabucco*, 1841). Η πρεμιέρα της δόθηκε στη Σκάλα του Μιλάνου το 1842 και γνώρισε θριαμβευτική επιτυχία. Η υπόθεση της όπερας βασίζεται στην κατάκτηση της Ιερουσαλήμ από τον Ναβουχοδονόσορα και την εξορία των Εβραίων στη Βαβυλώνα, ενώ το έργο απέκτησε ιδιαίτερη συμβολική δύναμη στην Ιταλία του 19ου αιώνα και συνδέθηκε αργότερα με το κίνημα για την εθνική ενοποίηση. Η ορχηστρική εισαγωγή προαναγγέλλει τον δραματικό χαρακτήρα της όπερας, αντλώντας θέματα από τη μουσική που θα ακολουθήσει. Αρχίζει με μια επιβλητική φράση των χάλκινων πνευστών και αναπτύσσεται μέσα από έντονες αντιθέσεις. Ανάμεσα στα θέματα που παρουσιάζει ξεχωρίζει η μελωδία του περίφημου χορωδιακού «Va, pensiero» («Πέτα, σκέψη»), που ακούγεται στα ξύλινα πνευστά πάνω από τη ρυθμική συνοδεία των εγχόρδων.

«Forse la soglia attinse», άρια από την όπερα *Χορός μεταμφιεσμένων*

Ιδιαίτερα περιπετειώδης υπήρξε η πορεία του *Χορού μεταμφιεσμένων* (*Un ballo in maschera*, 1858-59) μέχρι την πρώτη του παρουσίαση, το 1859, στο Teatro Apollo της Ρώμης. Η υπόθεση βασίζεται στη δολοφονία του βασιλιά Γουσταύου Γ' της Σουηδίας σε χορό μεταμφιεσμένων το 1792, όμως η απεικόνιση μιας βασιλοκτονίας προκάλεσε την αντίδραση της λογοκρισίας. Έπειτα από αλλεπάλληλες αλλαγές, η δράση μεταφέρθηκε από τη Σουηδία στη Βοστώνη, τότε αγγλική αποικία, και ο βασιλιάς Γουσταύος αντικαταστάθηκε από τον Ρικάρντο, κυβερνήτη της πόλης. Στη γ' πράξη, ο Ρικάρντο αποφασίζει να απαρνηθεί τον έρωτά του για την Αμέλια, σύζυγο του φίλου του Ρενάτο, και να τους στείλει μακριά, στην Αγγλία. Στη σκηνή «Forse la soglia attinse» («Ίσως έφτασε στο κατώφλι»), που οδηγεί στη ρομάντσα «Ma se m'è forza perdeti» («Μα αν είναι γραφτό να σε χάσω»), υπογράφει την απόφαση που θα τους χωρίσει και αποχαιρετά την αγαπημένη του, κυριευμένος από το προαίσθημα ότι ίσως αυτή είναι η τελευταία ώρα του έρωτά τους.

«Ah, sì, ben mio», άρια από την όπερα *Ο Τροβαδούρος*

Από τις δημοφιλέστερες όπερες του Verdi, ο *Τροβαδούρος* (*Il trovatore*, 1852-53) έκανε πρεμιέρα στο Teatro Apollo της Ρώμης το 1853. Βασισμένο στο ισπανικό δράμα *El trovador* του Antonio García Gutiérrez, το έργο κινείται σε έναν κόσμο εμφύλιας σύγκρουσης, εκδίκησης και μοιραίων οικογενειακών δεσμών, με τον έρωτα του Μανρίκο και της Λεονόρας να βρίσκεται στο επίκεντρο της δράσης. Στη γ' πράξη, ο Μανρίκο και η Λεονόρα ετοιμάζονται να παντρευτούν, ενώ ο πόλεμος και η αντιπαλότητά του με τον κόμη ντι Λούνα απειλούν διαρκώς την ευτυχία τους. Στην άρια «Ah, sì, ben mio» («Αχ, ναι, αγαπημένη μου») ο Μανρίκο προσπαθεί να καθησυχάσει τη Λεονόρα και τη διαβεβαιώνει ότι ο έρωτάς της τού δίνει δύναμη ακόμη και μπροστά στο ενδεχόμενο του θανάτου. Η εκτεταμένη cantabile γραφή της άριας, με τη μακριά μελωδική γραμμή και την απαίτηση για legato φραζάρισμα, αναδεικνύει μια πιο τρυφερή και εσωστρεφή πλευρά του Μανρίκο.

Ορχηστρική εισαγωγή από την όπερα *Σικελικός Εσπερινός*

Το 1852 ο Verdi υπέγραψε συμβόλαιο με την Οπέρα του Παρισιού για τη δημιουργία μιας νέας grand opéra σε πέντε πράξεις. Αποτέλεσμα αυτής της συνεργασίας ήταν ο *Σικελικός Εσπερινός* (*Les Vêpres siciliennes*, 1852-55), που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη γαλλική πρωτεύουσα την ίδια χρονιά. Η υπόθεση βασίζεται στην εξέγερση των Σικελών εναντίον της γαλλικής κυριαρχίας το 1282, γνωστή ως Σικελικός Εσπερινός, και συνδυάζει την ιστορική σύγκρουση με προσωπικά και οικογενειακά δράματα. Η ορχηστρική εισαγωγή (Sinfonia) αποτελεί ένα από τα εντυπωσιακότερα συμφωνικά αποσπάσματα του Verdi και αξιοποιεί βασικά θέματα από την ίδια την όπερα. Ξεκινά με μια σκοτεινή, υποβλητική ατμόσφαιρα και εξελίσσεται μέσα από έντονες δραματικές αντιθέσεις, περνώντας από ορμητικά επεισόδια σε πλατιές λυρικές μελωδίες.

Stanisław Moniuszko (1819–1872)

«Άρια του ρολογιού», άρια από την όπερα *Το στοιχειωμένο αρχοντικό*

Ο Stanisław Moniuszko, συνθέτης, μαέστρος και παιδαγωγός, υπήρξε κεντρική μορφή της πολωνικής μουσικής του 19ου αιώνα. Σπούδασε στη Βαρσοβία, το Μινσκ και αργότερα στη Singakademie του Βερολίνου, όπου διεύρυνε ιδιαίτερα τη γνώση του για την όπερα. Δίπλα στις όπερές του, σημαντική θέση στη δημιουργία του κατέχουν τα τραγούδια, με κορυφαίο επίτευγμα τους δώδεκα τόμους του *Śpiewnik domowy* («Οικιακό Τραγουδολόγιο»), έργο με ιδιαίτερη μουσική, κοινωνική και πολιτική σημασία. Στο οπερατικό του έργο διαμόρφωσε ένα εθνικό ύφος, εμπλουτίζοντας τα ευρωπαϊκά μουσικά πρότυπα μιας παλαιότερης γενιάς με τους ρυθμούς των πολωνικών εθνικών χορών και συνδέοντας τη μουσική του με την ιστορία και την πολιτισμική ταυτότητα της χώρας του.

Η όπερα *Το στοιχειωμένο αρχοντικό* (*Straszny dwór*, 1861-64) παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1865 στο Teatr Wielki της Βαρσοβίας, σε μια περίοδο έντονης πολιτικής καταπίεσης μετά την Εξέγερση του Ιανουαρίου του 1863. Με φόντο τον κόσμο της παλιάς πολωνικής αριστοκρατίας, το έργο συνδυάζει στοιχεία της opéra-comique και της ιταλικής όπερας με πολωνικούς εθνικούς χορούς και έντονη παρουσία της χορωδίας. Ο πατριωτικός του χαρακτήρας προκάλεσε την αντίδραση της ρωσικής λογοκρισίας, με αποτέλεσμα να αποσυρθεί από τη σκηνή έπειτα από μόλις τρεις παραστάσεις. Η μελωδία του παλιού ρολογιού, μια σύντομη οκτάμετρη πολωνέζα σε παλαικό ύφος, ξυπνά στον Στέφαν την ανάμνηση του τραγουδιού που του τραγουδούσε ο πατέρας του στα παιδικά του χρόνια. Στην «Aria z kurentem» («Άρια του ρολογιού») της γ΄ πράξης, οι μνημες των γονιών του, η απώλεια της μητέρας του και η εικόνα του πατέρα που έφυγε να πολεμήσει για την πατρίδα συνδέουν την προσωπική νοσταλγία με την πατριωτική αυτοθυσία. Ο Moniuszko αποδίδει τον ιδιαίτερο ήχο του ρολογιού με έναν ασυνήθιστο συνδυασμό οργάνων, χρησιμοποιώντας φλάουτο, άρπα, πιάνο, καμπανάκι και αρμόνιο (harmonium).

Umberto Giordano (1867–1948)

«Come un bel dì di maggio», άρια από την όπερα *Αντρέα Σενιέ*

Ο Umberto Giordano, από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του ιταλικού βερισμού, ανέδειξε στην οπερατική σκηνή τα έντονα πάθη, τη δραματική αμεσότητα και τη ρεαλιστικότερη απόδοση των ανθρώπινων συγκρούσεων που χαρακτήρισαν το κίνημα. Η όπερα *Αντρέα Σενιέ* (*Andrea Chénier*, 1896), σε λιμπρέτο του Luigi Illica και εμπνευσμένη από τη ζωή του Γάλλου ποιητή της Επανάστασης André Chénier, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη Σκάλα του Μιλάνου και παραμένει το γνωστότερο έργο του Giordano. Στη δ΄ πράξη, λίγο πριν από την εκτέλεσή του, ο Σενιέ τραγουδά στην άρια «Come un bel dì di maggio» («Ξαν μια όμορφη μέρα του Μάη») έναν γαλήνιο αλλά βαθιά συγκινητικό αποχαιρετισμό στη ζωή, εμπνευσμένο από το τελευταίο ποίημα του André Chénier. Η λυρική μελωδική γραμμή και η ορχηστρική συνοδεία μετατρέπουν την αποδοχή του επερχόμενου θανάτου σε ποιητική εξύμνηση της ζωής και της ομορφιάς.

Giacomo Puccini (1858–1924)

Ο Giacomo Puccini θεωρείται ο σημαντικότερος Ιταλός οπερατικός συνθέτης μετά τον Verdi και ένας από τους πιο επιδραστικούς δημιουργούς της όψιμης ρομαντικής περιόδου. Η μουσική του χαρακτηρίζεται από εξαιρετική μελωδική ευαισθησία, εκλεπτυσμένη ενορχήστρωση και βαθιά θεατρική αίσθηση, ενώ η ορχήστρα αποκτά καθοριστικό ρόλο στη σκιαγράφηση των χαρακτήρων και των συναισθηματικών τους μεταπτώσεων. Τα στοιχεία αυτά, σε συνδυασμό με τον έντονο ρεαλισμό και τη συναισθηματική αμεσότητα της γραφής του, του επέτρεψαν να δημιουργήσει ορισμένες από τις πλέον αγαπημένες όπερες του διεθνούς ρεπερτορίου.

Ιντερμέτζο από την όπερα *Μανόν Λεσκώ*

Η *Μανόν Λεσκώ* (*Manon Lescaut*, 1893), η τρίτη όπερά του και η πρώτη μεγάλη του επιτυχία, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Teatro Regio του Τορίνο. Ο Puccini προσέγγισε την ιστορία της Μανόν, όπως ο ίδιος έγραψε, «με απεγνωσμένο πάθος».

Στο επίκεντρο βρίσκεται μια ηρωίδα διχασμένη ανάμεσα στη λαχτάρα για πολυτέλεια και στον αληθινό έρωτα για τον φοιτητή Ντε Γκριέ, μια σύγκρουση που καθορίζει όλη τη δραματική της πορεία και την οδηγεί τελικά στη σύλληψη και την εξορία της στην Αμερική. Το Ιντερμέτζο, ανάμεσα στη β΄ και την γ΄ πράξη, συμπυκνώνει συμφωνικά αυτή τη δραματική διαδρομή: από το πένθιμο άνοιγμα των εγχόρδων έως την επανεμφάνιση μουσικού υλικού από το ερωτικό ντουέτο της δεύτερης πράξης, η ορχήστρα ανακαλεί την αγωνία, τις ικεσίες και τους όρκους αγάπης των δύο ηρώων, λίγο πριν η δράση οδηγηθεί στην τραγική της κατάληξη.

«Recondita armonia», άρια από την όπερα *Τόσκα*

Στην *Τόσκα* (*Tosca*, 1900), ο Puccini μεταφέρει τη δράση στη Ρώμη του 1800, μέσα σε ένα κλίμα έντονης πολιτικής αστάθειας. Βασισμένη στο θεατρικό έργο *La Tosca* του Victorien Sardou, η όπερα συνδέεται στενά με το ρεύμα του ιταλικού βερισμού, συνδυάζοντας πολιτική ένταση, πάθος και προσωπική τραγωδία, με την ορχήστρα να έχει κεντρικό ρόλο στη δραματουργική εξέλιξη. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Teatro Costanzi της Ρώμης και εξελίχθηκε σε μία από τις πλέον δημοφιλείς όπερες του διεθνούς ρεπερτορίου. Στην άρια «Recondita armonia» («Κρυμμένη αρμονία») της α΄ πράξης σκιαγραφείται ο ψυχικός κόσμος του ζωγράφου Μάριου Καβαραντόσι, καθώς ο ίδιος αντιπαραβάλλει την ομορφιά της μορφής που ζωγραφίζει με εκείνη της αγαπημένης του Τόσκα, συνδέοντας την τέχνη με τον έρωτα. Η άρια ξεδιπλώνεται σε μια πλατιά, λυρική μελωδία, με τη φωνή στο επίκεντρο και την ορχήστρα να τη στηρίζει διακριτικά, δημιουργώντας κλίμα ηρεμίας και στοχασμού.

«E lucevan le stelle», άρια από την όπερα *Τόσκα*

Στη γ΄ πράξη, λίγο πριν από την εκτέλεσή του στο Καστέλ Σαντ' Άντζελο, ο Καβαραντόσι, τραγουδώντας την άρια «E lucevan le stelle» («Και τα αστέρια έλαμπαν»), ανακαλεί τις στιγμές του έρωτά του με την Τόσκα και αποχαιρετά τη ζωή σε μία από τις πιο συγκλονιστικές άριες του λυρικού θεάτρου. Η σκοτεινή ορχηστρική ατμόσφαιρα και η λυρική μελωδική γραμμή της φωνής οδηγούν σταδιακά σε μια δραματική κορύφωση βαθιάς συναισθηματικής έντασης.

Amilcare Ponchielli (1834–1886)

«Ο χορός των ωρών» από την όπερα *Τζοκόντα*

Ο Amilcare Ponchielli, δάσκαλος του Giacomo Puccini, υπήρξε σημαντική μορφή της ιταλικής όπερας του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα και θεωρείται μεταβατική παρουσία ανάμεσα στον Verdi και στη νεότερη γενιά των συνθετών του κινήματος του βερισμού. Η σημαντικότερη όπερά του, *Τζοκόντα* (*La Gioconda*, 1876), είναι η μόνη που διατηρήθηκε στο διεθνές ρεπερτόριο και ξεχωρίζει για τη μελωδική και δραματική της δύναμη. Ο περίφημος «Χορός των ωρών» («Danza delle ore»), ορχηστρικό μπαλέτο της γ΄ πράξης, αποδίδει αλληγορικά τη διαδοχή των ωρών της ημέρας, από την αυγή και το φως της ημέρας έως το σούρουπο και τη νύχτα. Η λαμπρή ενορχήστρωση, η ρυθμική ζωντάνια και οι έντονες αντιθέσεις των επιμέρους επεισοδίων το ανέδειξαν σε ένα από τα δημοφιλέστερα ορχηστρικά αποσπάσματα της όπερας, με αυτόνομη παρουσία στις αίθουσες συναυλιών και στον κινηματογράφο, ιδιαίτερα μέσα από τη *Φαντασία* του Walt Disney.

U. Giordano

«Un dì all'azzurro spazio» (Improvviso), άρια από την όπερα *Αντρέα Σενιέ*

Η σκηνή τοποθετείται στην α΄ πράξη, σε μια αριστοκρατική δεξίωση λίγο πριν ξεσπάσει η Γαλλική Επανάσταση. Εκεί ο ήρωας Σενιέ, στην άρια «Un dì all'azzurro spazio» («Μια μέρα, κάτω από τον γαλανό ουρανό»), γνωστή ως Improviso, αυτοσχεδιάζει έναν ποιητικό μονόλογο. Η ομορφιά της φύσης, η αλήθεια, η αγάπη και η ελευθερία του πνεύματος βρίσκονται στο επίκεντρό του. Σταδιακά, ο λόγος του αποκτά κοινωνική και πολιτική διάσταση, καθώς καταγγέλλει την αδιαφορία της αριστοκρατίας απέναντι στους φτωχούς, ενώ η άρια υμνεί τη δύναμη της καλλιτεχνικής έμπνευσης και την πίστη στα υψηλά ιδανικά του ανθρώπου.

Κείμενα: Μαρία Μπελίδου

Piotr Beczała

Ο Piotr Beczała είναι ένας από τους πλέον περιζήτητους καλλιτέχνες της εποχής μας και τακτικός προσκεκλημένος στις κορυφαίες λυρικές σκηνές του κόσμου. Ο Πολωνός τενόρος έχει αποσπάσει διεθνή αναγνώριση τόσο για την ποιότητα της φωνής του όσο και για την αφοσίωση με την οποία προσεγγίζει κάθε χαρακτήρα που ερμηνεύει. Παράλληλα με την οπερατική του δραστηριότητα, έχει ερμηνεύσει μεγάλο μέρος του κλασικού φωνητικού ρεπερτορίου, συμπράττοντας με τις σημαντικότερες ορχήστρες υπό τη διεύθυνση κορυφαίων αρχιμουσικών παγκοσμίως. Η καλλιτεχνική περίοδος 2025/26 περιέλαβε σημαντικές εμφανίσεις για τον Piotr Beczała. Μετά το ντεμπούτο του στον ομώνυμο ρόλο της όπερας *Αντρέα Σενιέ*, σε συναυλιακή παρουσίαση στο Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ τον Αύγουστο του 2025, πραγματοποίησε το σκηνικό του ντεμπούτο στον ίδιο ρόλο στη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης. Εμφανίστηκε επίσης ως Ρανταμές στην *Αϊντα* στην Εθνική Όπερα του Παρισιού, καθώς και ως Πρίγκιπας στη *Ρουσάλκα* και *Δον Χοσέ* στην *Κάρμεν* στην Κρατική Όπερα της Βιέννης. Στις σημαντικές στιγμές της περιόδου συγκαταλέχθηκε ακόμη η εμφάνισή του στον εμβληματικό για την καριέρα του ρόλο του Λοένγκριν, σε νέα παραγωγή με τη Mahler Chamber Orchestra υπό τη μουσική διεύθυνση της Joana Mallwitz, στο Festspielhaus του Μπάντεν-Μπάντεν. Ερμήνευσε επίσης τον Μανρίκο στον *Τροβατόρε* και τον ομώνυμο ρόλο στον *Φάουστ* στην Κρατική Όπερα της Βαυαρίας. Άλλες εμφανίσεις του περιέλαβαν τον Καβαραντόσι (*Τόσκα*) στην Κρατική Όπερα Unter den Linden του Βερολίνου, τον Αντρέα Σενιέ στην Όπερα του Λας Πάλμας και τον Μανρίκο (*Τροβατόρε*) στο Teatro Real της Μαδρίτης. Το συναυλιακό του πρόγραμμα περιέλαβε ρεσιτάλ

στη Σάντα Μόνικα, στο Κλάγκενφουρτ, στο Γκρατς, στη Βαρκελώνη και στο Γκράφενεγκ, καθώς και συναυλιακές εμφανίσεις στο Μπάντεν-Μπάντεν, στο Λιντς, στο Μπαϊρόιτ και στο Σανταντέρ.

Με μια σειρά αξιοσημείωτων πρώτων εμφανίσεων στις σημαντικότερες λυρικές σκηνές του κόσμου, ο τενόρος έχει καθιερωθεί ως σταθερή παρουσία στη διεθνή οπερατική σκηνή και ως ένας από τους πλέον περιζήτητους καλλιτέχνες της γενιάς του. Από το 2006, όταν έκανε το ντεμπούτο του στον ρόλο του Δούκα (*Ριγκολέττο*), είναι τακτικός προσκεκλημένος της Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης. Εκεί έχει ερμηνεύσει ρόλους όπως ο Λένσκι (*Ευγένιος Ονέγκιν*), ο Πρίγκιπας (*Ρουσάλκα*), ο Εντγκάρντο (*Λουτσία ντι Λάμερμουρ*), ο Ροντόλφο (*Λα Μποέμ*), ο Βοντεμόν (*Ιολάντα*), ο Μαουρίτσιο (*Αντριάννα Λεκουβρέρ*), ο Ρικάρντο (*Χορός μεταμφιεσμένων*), ο Ντε Γκριέ (*Μανόν*) και ο Ρανταμές (*Αϊντα*), καθώς και τους ομώνυμους ρόλους στις όπερες *Ρωμαίος και Ιουλιέτα* και *Φάουστ*. Το 2016 έκανε το ντεμπούτο του ως Λοένγκριν στη *Semperoper* της Δρέσδης, υπό τη μουσική διεύθυνση του Christian Thielemann, έναν ρόλο που έκτοτε έχει ερμηνεύσει στη Βιέννη, το Μπαϊρόιτ, το Παρίσι, τη Ζυρίχη και τη Νέα Υόρκη. Ως Kammer Sänger της Κρατικής Όπερας της Βιέννης, είναι ιδιαίτερα αγαπητός στο κοινό και έχει εμφανιστεί εκεί σε πολυάριθμους ρόλους, μεταξύ των οποίων ο Βέρθερος και ο Φάουστ στις ομώνυμες όπερες, ο Δον Χοσέ (*Κάρμεν*) και ο Καβαραντόσι (*Τόσκα*). Παράλληλα, διατηρεί στενή σχέση με την Όπερα της Ζυρίχης, όπου υπήρξε μέλος του συνόλου και συνεχίζει να εμφανίζεται σε σημαντικούς ρόλους και συναυλίες. Πρόσφατα, επέστρεψε ως Πρίγκιπας Σου-

Τσονγκ στην οπερέτα *Η Χώρα του Μειδιάματος* και έδωσε ρεσιτάλ με τον Helmut Deutsch. Εμφανίζεται επίσης τακτικά στην Κρατική Όπερα της Βαυαρίας στο Μόναχο, στο Gran Teatre del Liceu της Βαρκελώνης, στο Teatro Real της Μαδρίτης, στην Arena di Verona, στην Κρατική Όπερα Unter den Linden του Βερολίνου, στη Royal Opera House Covent Garden, καθώς και στο Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ.

Πέρα από την όπερα, ο Piotr Beczala είναι περιζήτητος τόσο στη συναυλιακή σκηνή όσο και στα ρεσιτάλ. Έχει δώσει ατομικά ρεσιτάλ στο Konzerthaus και στο Musikverein της Βιέννης, στη Φιλαρμονική του Έλβα στο Αμβούργο, στη Φιλαρμονική του Λουξεμβούργου και στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης. Έχει επίσης εμφανιστεί σε συναυλίες στο Μπάντεν-Μπάντεν,

το Άμστερνταμ, τη Βουδαπέστη, τη Βαρσοβία, την Πράγα, το Μιλάνο, το Σαν Σεμπαστιάν και το Ομάν, μεταξύ άλλων. Η δισκογραφική του δραστηριότητα περιλαμβάνει επίσης πλήθος κυκλοφοριών σε CD και DVD με έργα των Βέρντι, Πουτσίνι, Ντβόρζακ, Γκουνό και άλλων συνθετών. Στη δισκογραφία του συγκαταλέγονται προσωπικά άλμπουμ για τις δισκογραφικές Orfeo, Deutsche Grammophon και Pentatone, ενώ εμπλουτίζεται τακτικά με νέες, βραβευμένες κυκλοφορίες. Το 2014 τιμήθηκε με το βραβείο ECHO Klassik στην κατηγορία «Τραγουδιστής της Χρονιάς», ενώ το 2021 έλαβε το βραβείο Orus Klassik στην ίδια κατηγορία. Το 2019 τιμήθηκε με τον αυστριακό επαγγελματικό τίτλο «Kammersänger» και το 2022 αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτορας (Dr.h.c.) της Ακαδημίας Μουσικής του Κατοβίτσε στην Πολωνία.

ΛΟΓΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Η Alpha Bank, αναγνωρίζοντας ότι ο Πολιτισμός είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων, στηρίζει την ισότιμη πρόσβαση στην πολιτιστική ζωή μέσα από την πρωτοβουλία **“Πολιτισμός για όλους”**.

Συνεργάζεται με το **ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ** για τη δημιουργία προϋποθέσεων που εξασφαλίζουν την καθολική πρόσβαση ατόμων με αναπηρία σε θεάματα και εκδηλώσεις.

Μέσω της πρωτοβουλίας **“Πολιτισμός για όλους”**, η Alpha Bank σχεδιάζει και αναπτύσσει προγράμματα που συμβάλλουν στην άρση των ανισοτήτων στην πολιτιστική ζωή, καλλιεργώντας συνθήκες αλλά και συνείδηση κοινωνικής ενσωμάτωσης.

ALPHA BANK

Marco Boemi

Ο Marco Boemi είναι διευθυντής ορχήστρας και πιανίστας και κατέχει επίσης πτυχίο Νομικής από το Πανεπιστήμιο La Sapienza της Ρώμης. Στη διάρκεια μιας καλλιτεχνικής πορείας που ξεπερνά τα 35 χρόνια, έχει συνεργαστεί με μερικούς από τους πλέον καταξιωμένους τραγουδιστές της διεθνούς λυρικής σκηνής, μεταξύ των οποίων οι Domingo, Pavarotti, Netrebko, Carreras, Bruson, Beczała, Taddei, Rebeka, Obraztsova, Borodina, Abdrazakov, Gruberová, Grigolo, Tézier, Tetelman, Dessì, Sabbatini, Ricciarelli, Volle, Villazón, Salsi, Guleghina, La Scola, Armiliato, Gasdia, Eyvazov, Shicoff, Burchuladze, Pertusi, Golovatenko, Kabaivanska, Fabiano, D'Intino, Luchetti, Gaiotti, Ganci, Sgura, Bonfadelli, Devia, Antonacci, Sighele, Colombara, de Candia, Antoniozzi, Izzo d'Amico, Fantini, Giordani, Devinu, Frontali, Peretyatko, Zaremba, Giannattasio, Dragoni, Kurzak, Berti, Bonisoli, Barcellona, Gertseva, Vassallo και Cupido.

Έχει επίσης συνεργαστεί με σημαντικά θέατρα, αίθουσες συναυλιών, φεστιβάλ και ορχήστρες στην Ιταλία και διεθνώς, όπως η Σκάλα του Μιλάνου, το Teatro di San Carlo της Νάπολης, η Κρατική Όπερα της Βαυαρίας, η Όπερα της Ρώμης, το Konzerthaus της Βιέννης, η Αίθουσα Σοστακόβιτς στην Αγία Πετρούπολη, το Royal Festival Hall στο Λονδίνο, η Βασιλική Όπερα του Ομάν στη Μουσκάτ, το Teatro Massimo του Παλέρμο, το Musikverein της Βιέννης, το Κέντρο Παραστατικών Τεχνών της Σεούλ, το Teatro Bellini της Κατάνια, το Konzerthaus του Βερολίνου, το Teatro Carlo Felice της Γένοβας, το Suntory Hall στο Τόκιο, το Politeama Garibaldi του Παλέρμο, το Teatro Verdi της Τεργέστης, το Bunka Kaikan στο Τόκιο, το Concertgebouw του Άμστερνταμ, το Teatro Regio του Τορίνο, το Wig-

more Hall στο Λονδίνο, η Salle Gaveau στο Παρίσι, το Teatr Wielki στη Βαρσοβία, το Auditorium της Σαραγόσα, το Teatro Lirico του Κάλιαρι, το BroadStage Hall στη Σάντα Μόνικα, το Teatro Filarmonico της Βερόνας, το Grand Theatre της Σαγκάης, η Όπερα της Βουδαπέστης, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Φεστιβάλ της Λιουμπλιάνας, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ιερουσαλήμ, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ταϊπέι, το Vishnevskaya Centre στη Μόσχα, η Ορχήστρα του Θεάτρου Μπολσόι, το Chaliapin Festival στο Καζάν, το Sferisterio της Ματσεράτα, η Εθνική Όπερα της Φινλανδίας στο Ελσίνκι και η Helikon Opera στη Μόσχα.

Διαθέτει εξαιρετικά ευρύ ρεπερτόριο, τόσο στην όπερα όσο και στη συμφωνική μουσική. Έχει πραγματοποιήσει πολυάριθμες ηχογραφήσεις για τις δισκογραφικές εταιρείες Philips, Decca, Universal και TDK, συμπράττοντας με καλλιτέχνες όπως οι Beczała, Rebeka, Dessì, Colombara, Armiliato, La Scola και Sabbatini. Ιδιαίτερα θερμές κριτικές απέσπασε επίσης το DVD της όπερας *Τόσκα* από το Teatro Carlo Felice της Γένοβας, με τους Dessì, Armiliato και Sgura, σε σκηνοθεσία Renzo Giacchieri. Διακρίνεται επίσης για την ενασχόλησή του με το Lied, ενώ αφιερώνεται με ιδιαίτερο ζήλο και στη διδασκαλία, παραδίδοντας masterclasses σε νέους διευθυντές ορχήστρας, τραγουδιστές και συνοδούς πιανίστες σε όλο τον κόσμο.

Ανάμεσα στις σημαντικότερες εμφανίσεις των τελευταίων καλλιτεχνικών περιόδων συγκαταλέγονται ένα εορταστικό γκαλά για τα πεντηκοστά γενέθλια της Anna Netrebko στο Κρεμλίνο της Μόσχας, με τη συμμετοχή των Domingo, Villazón, Volle,

Salsi και Abdrazakon, καθώς και μια ιδιαίτερα επιτυχημένη περιοδεία στην Ιαπωνία με τον Plácido Domingo. Με τον Domingo εμφανίστηκε στη συνέχεια στη Σαραγόσα και στο Χονγκ Κονγκ, ενώ ακολούθησε νέα επίσκεψη στην Ιαπωνία για δύο συναυλίες με αφορμή τη συμπλήρωση πενήντα ετών από το ντεμπούτο του Domingo εκεί. Ξεχωρίζει επίσης μια σειρά συναυλιών με τον Vittorio Grigolo στο Τόκιο, το Ριάντ, τη Μόσχα και το Ραβέλλο. Στις σημαντικές εμφανίσεις συγκαταλέγονται ακόμη οι νέες παραγωγές του *Οθέλλου* και της *Λα Μποέμ* στην Ταϊπέι, το γκαλά «Homage à Pavarotti» με τους Domingo και Carreras στο Τόκιο, δύο συναυλίες με την Anna Netrebko και τον Yusif Eyvazov στο Konzerthaus της Βιέννης και στο Λιντς, καθώς και δύο ακόμη συναυλίες με τον Piotr Beczala στους ίδιους χώρους. Ιδιαίτερη επιτυχία σημείωσαν επίσης οι νέες παραγωγές της πρώτης εκδοχής της *Μαντάμα Μπατερφλάι* στην Helikon Opera της Μόσχας και του *Ριγκολέτο* στο Vishnevskaya Centre, η κυκλοφορία του νέου δίσκου με τη Marina Rebeka, που απέσπασε εξαιρετικές κριτικές, ένα γκαλά στο Φεστιβάλ της Λιου-

μπλιάνας με τους Tézier και Tetelman, ένα γκαλά όπερας για τη θερινή περίοδο της Ορχήστρας Νέων του Πανεπιστημίου Roma Tre, καθώς και ένα ακόμη γκαλά με την Anna Netrebko και τον Yusif Eyvazov στο Τελ Αβίβ.

Στις εμφανίσεις και καλλιτεχνικές υποχρεώσεις του 2026 περιλαμβάνονται το εναρκτήριο γκαλά του Φεστιβάλ της Οχρίδας με τη συμμετοχή των Ermonela Jaho και Charles Castronovo, μια συναυλία στο Μακάο με τους José Carreras και Plácido Domingo, η *Αϊντα* με τη Marina Rebeka στη Ρίγα, συναυλίες με τον Piotr Beczala στη Θεσσαλονίκη και τη Βιέννη, νέες συναυλίες με την Anna Netrebko και τον Vittorio Grigolo στην Ιαπωνία, οι νέες παραγωγές του *Κουρέα της Σεβίλλης* στο Vishnevskaya Centre και της *Μαντάμα Μπατερφλάι* στην Ταϊπέι, το *Ρέκβιεμ* του Βέρντι στο Chaliapin Festival, masterclasses στη Σαγκάη και τη Σεντζέν, περιοδεία στην Κίνα με τον Plácido Domingo, καθώς και η παραγωγή της *Αντριάνα Λεκουβρέρ* στα Σκόπια.

Επίσημος Χορηγός
Φιλοξενίας
Μεγάλου Μουσικής
Θεσσαλονίκης

GRAND
HOTEL
PALACE

freelance

Thessaloniki - Greece, t: 2310 549000, www.grandhotelpalace.gr

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα σπουδαιότερα συμφωνικά σύνολα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ιδρύθηκε το 1959 από τον Ελληνοκύπριο συνθέτη και μαέστρο Σόλωνα Μιχαηλίδη. Απασχολεί σήμερα περισσότερους από 110 μουσικούς και κάθε χρόνο υποδέχεται στις συναυλίες της δεκάδες χιλιάδες θεατές.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας σημαντικός προωθητής του ελληνικού πολιτισμού στην παγκόσμια σκηνή, τόσο μέσω των διεθνών εμφανίσεών της, όσο και μέσω των ηχογραφήσεών της. Στις πρόσφατες περιόδους της περιλαμβάνονται εμφανίσεις στην περίφημη Musikverein της Βιέννης και την Elbphilharmonie του Αμβούργου, ενώ η ορχήστρα έχει επίσης εμφανιστεί σε Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, Κίνα, Αυστρία, Εσθονία, Τσεχία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Βόρεια Μακεδονία και Κύπρο.

Οι ηχογραφήσεις της Κ.Ο.Θ. έχουν αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές στον εγχώριο και διεθνή Τύπο, συνεργαζόμενη σταθερά με κάποιες από τις κορυφαίες δισκογραφικές εταιρείες του κόσμου, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η Berlin Classics, η Da Vinci, η BIS και η Naxos.

Στη διάρκεια της πλούσιας ιστορίας της, έχει συνεργαστεί με τις κορυφαίες προσωπικότητες της μουσικής στον κόσμο, όπως οι Aram Khachaturian, Luciano Pavarotti, Leonid Kogan, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Οδυσσέας Δημητριάδης, καθώς και κορυφαίους καλλιτέχνες του σήμερα, όπως οι Plácido Domingo, José Carreras, Jonas Kaufman, Elina Garanča, Asmik Grigorian, Tan Dun, Thomas Sanderling, Martyn Brabbins, Yefim Bronfman, Fazil Say, Simon Trpčeski,

Λεωνίδας Καβάκος, Augustin Hadelich, Daniel Hope, Julian Rachlin, Mischa Maisky, Avi Avital, και πολλοί άλλοι.

Πρωθεί τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία μέσω τακτικών αναθέσεων σύνθεσης νέων έργων σε Έλληνες και ξένους δημιουργούς, ενώ διοργανώνει τον ιστορικό διαγωνισμό διεύθυνσης ορχήστρας και σύνθεσης «Δημήτρης Μητρόπουλος», του οποίου ανέλαβε την αναβίωση.

Ανάμεσα στις στοχεύσεις της συγκαταλέγεται η προώθηση της μουσικής δωματίου, με το Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου που συνδιοργανώνει με το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης να αποτελεί ένα από τα πιο επιτυχημένα στην Ελλάδα.

Τα ποικίλα εκπαιδευτικά προγράμματα της Κ.Ο.Θ. φτάνουν σε χιλιάδες μαθητές κάθε χρόνο και μεταδίδονται ζωντανά σε εκατοντάδες σχολεία, συμπεριλαμβανομένων σχολείων σε απομακρυσμένες περιοχές της Ελλάδας, αλλά και στο εξωτερικό.

Στο πλαίσιο της κοινωνικής της προσφοράς, διοργανώνει τακτικά συναυλίες σε νοσοκομεία, φυλακές και ιδρύματα για άτομα με αναπηρίες.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

© Yannis Guitman

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.
Leo McFall

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάμπας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου
Τίμος Αναστασιάδης
Θεοδώρα Παπανικολάου
Μαρία Τσόγια-Ραζάκοβα

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκια
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεστάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής

Tutti
Ειρήνη Παντελίδου

Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Α΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γεώργιος Καραγκούνης

Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Παντελής Φειζός
Άγγελος Κοσκινάς

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

Tutti
Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Σωκράτης Τρουμπσίδης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

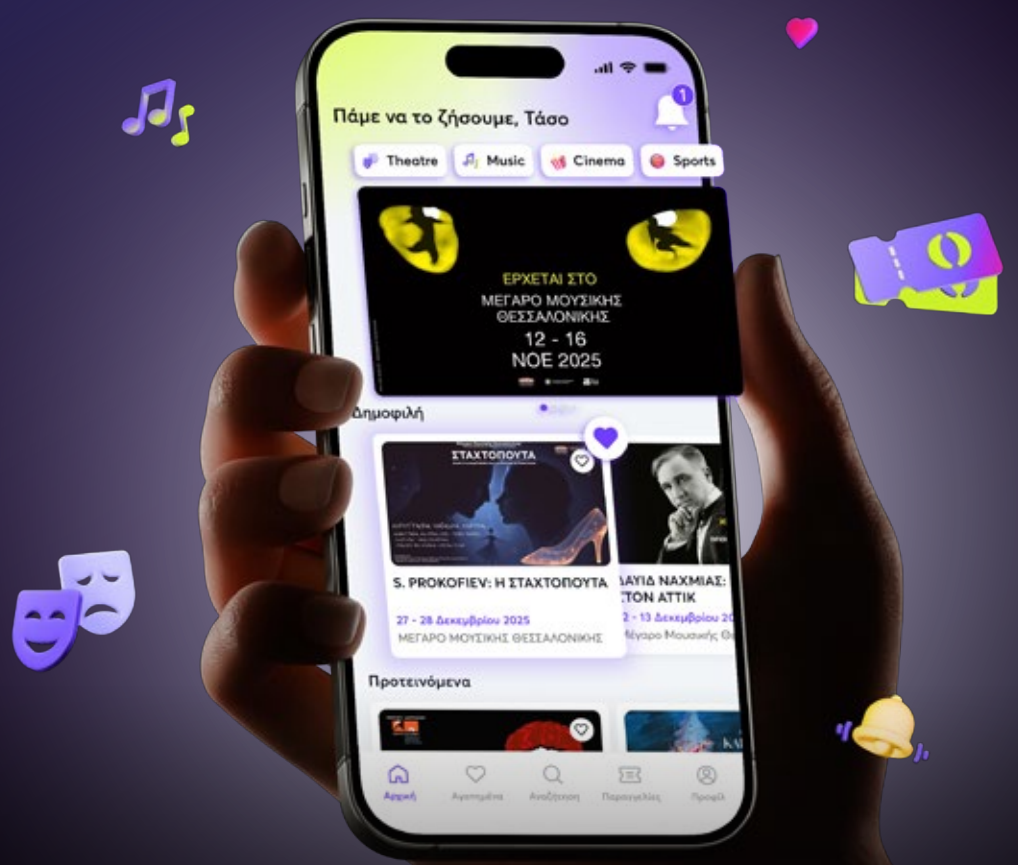
ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

more.com

Με το νέο More.com app
η πόλη ζωντανεύει στην οθόνη σου.

Φρέσκο design. Εύκολη περιήγηση. Πάντα κοντά σου.

Κατέβασε το νέο More.com app

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Χρίστος Γαλιλαίας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ευγενία Αλεξανδροπούλου-Αιγυπτιάδου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εμμανουήλ Ασπασίδης

ΜΕΛΗ

Βασίλειος Γάκης

Δήμητρα Καρυοφύλλη-Κωνσταντινίδη

Λένα Κουλούρη-Τορνιβούκα

Αμαλία Τσαμπάζη

Κυριάκος Χαμουζάς

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αντώνης Γυφτόπουλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Μηλίτσα Χασάπη

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Απόστολος Ανδριάς

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ MARKETING

Πρόδρομος Μοναστηρίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Μαρίνα Ζάβαλη

Υποδιευθυντής Προγραμματισμού & Παραγωγής

Παναγιώτης Κουντούρης

Προϊσταμένη Τμ. Οργάνωσης & Εκτέλεσης Παραγωγής

Μαρία Ροδοκαλάκη

Stage Manager Κάλλια Κ. Κεραμέως

Ηχολήπτης Τριαντάφυλλος Ζαχαριάδης

Φωτιστής Άγγελος Τενεκετζής

Αυτοματισμοί Σκηνής Εμμανουήλ Τράγιας

Τεχνικός Σκηνής Ντάβιντ Προκοπίου

Φροντιστής Σκηνής Ία Τσχομελίτζε

Τεχνικοί Γενικών Καθηκόντων

Μάρκος Προκοπίου, Νεκτάριος Μαστρογιαννίτης

Γραφείο Χώρων Κοινού Σταμάτης Ραπανάκης

Γραφείο Marketing & Χορηγιών Άννα Κυριακίδου

Επιμέλεια Κειμένων Χάιδω Παπαβασιλείου

Επιμέλεια Εντύπου Ελένη Κανάκη

Σχεδιασμός Εντύπου Cloudprint

Εκτύπωση Εντύπου Printfair

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται από το ΥΠ.Π.Ο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωνσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής

Σωτηρία Γκιουλέκα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ:

Συνεργάτιδα Διεύθυνσης: Μίνα Παπακωνσταντίνου

Υλοποίηση Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού:

Φίλιππος Χατζησίμου, Αγγελική Κουρουκλίδου *, Φίλιππος Πάτρας *

Marketing & Επικοινωνία: Νίκος Κυριακού

Γραμματεία: Μαρία Νιμπή, Όλγα Αϊλαρούδη

Λογιστήριο: Μανώλης Αδάμος, Κατερίνα Νούλιου

Μουσική βιβλιοθήκη – Αρχείο: Θεοδώρα Καραμανίδου

Ταμίας Πώλησης Εισιτηρίων: Έλενα Παράσχου

Φροντιστές: Πέτρος Γιάντσης, Γιώργος Νιμπής

Κλητήρας: Νικηφόρος Κάκογλου

* εξωτερικοί συνεργάτες

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.

www.tch.gr